

Oponentský posudek

Josef Staněk, HIV/AIDS a některé etické otázky, Diplomová práce, KTF UK, Katedra teologické etiky a spirituální teologie, Praha 2010, 99 stran
vedoucí práce: PhDr. Libor Ovečka, Th.D.

Práce Josefa Staňka HIV/AIDS a některé etické otázky si klade v úvodu několik cílů. Předně chce umožnit, „aby čtenář poznal a pochopil značnou specifičnost nemoci“ HIV/AIDS (5). Dále chce poukázat na vybrané etické otázky a na otázky spojené s kvalitou života pacienta a jeho okolí (6). A nutno podotknout, že práce tyto vytčené cíle naplňuje.

Diplomand zapojuje svou etickou argumentaci do širšího rámce medicínské problematiky, což je velmi dobře a odpovídá to skutečnosti, že morální teologie není soběstačný obor, nýbrž je odkázána na výsledky práce dalších vědních disciplín, ke kterým musí autonomně přistupovat. Předložená diplomová práce je proto rozdělena do tří hlavních částí (kromě úvodu a závěru). První část informuje o nemoci AIDS, dějinách její diagnostiky, způsobech přenosu a příznacích onemocnění, stejně jako o rozšíření onemocnění v současné době. Druhá část tematizuje etické konflikty, které s infekcí souvisejí. A konečně třetí část se zabývá otázkami kvality života s HIV/AIDS. Právě druhá a třetí část jsou z hlediska etiky stěžejní.

Předkladateli se daří vyjádřit hlavní etické otázky související jak s „léčbou“ tohoto onemocnění, s informováním třetí osoby, zohledňují také partnerské a rodinné vztahy pacienta. Jejich pojednání je diferencované a diplomand se vyhýbá zkratkovitosti laicních řešení i dogmatickosti. Jeho přístup je pozoruhodně citlivý. Připouští i nejednoznačnosti pohledů, se kterými se setkává už v nebohaté české odborné literatuře.

Dále je třeba ocenit, že i v etických pasážích práce autor sahá po titulech i mimo teologický obor a konfrontuje je se svým konceptem.

Práce je vypracována pečlivě a pozorně. Tu a tam unikly některé tiskové chyby (např. s. 3, název 2. části apod.), nutno však podotknout, že se tak stalo zřídka a nikterak to neruší výborný dojem z celé práce. Stejně tak se vyskytla i jistá argumentační (či stylistická?) neobratnost v argumentaci v kap. 3.4, pokoušející se vystihnout důstojnost člověka (s. 70).

Snad by z pohledu oponenta bylo možné vzhledem k vysoké úrovni práce doporučit porozhlédnout se i po zahraničních titulech, které by tuto problematiku z etického hlediska zohledňovaly. V českém prostředí se tato práce řadí svou tematikou i mezioborovou šířkou mezi vlašťovky.

Práci velmi rád doporučuji k ústní obhajobě.

V Praze 11.01.2010

ThLic. Mgr. Jaroslav Lorman, Th.D.